

Η χειροτονία του Επισκόπου Κρατείας Γεωργίου στη Βενετία

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Γεωργίου των Ορθοδόξων Ελλήνων [Βενετίας](#) τελέσθηκε χθες η εις Αρχιερέα [Χειροτονία](#) του Θεοφιλεστάτου εψηφισμένου [Επισκόπου Κρατείας](#) κ. Γεωργίου (Αντωνοπούλου), Βοηθού Επισκόπου του Σεβασμιωτάτου [Μητροπολίτη Ιταλίας](#) κ. Πολύκαρπου για τον

Ιταλικό Νότο με έδρα την Νεάπολη.

Μετά του χειροτονήσαντος Κυριάρχου Μητροπολίτη αγίου Ιταλίας συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες **Ελβετίας** κ. Μάξιμος και **Σισανίου** και Σιατίστης κ. Αθανάσιος.

Παρακάτω διαβάστε ολόκληρη την **Προσφώνηση** του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ιταλίας κ. Πολύκαρπου κατά την εις Επίσκοπον Χιεροτονία του Θεοφιλέστατου Εψηφισμένου Επισκόπου της Πάλαι ποτέ διαλαμπάσης Επισκοπής Κρατείας κ. Γεωργίου Αντωνόπουλου:

(Βενετία, Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Γεωργίου τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων, Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2022)

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κρατείας κύριε Γεώργιε!

Προβλήσει καί προτάσει τῆς Ταπεινότητός μου, ὡς τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου, ἐγκρίσει καί εὐλογία τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, ψήφῳ δέ καί δοκιμασίᾳ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, τῶν Ὑπερτίμων καί Ἐξάρχων τῶν συγκροτούντων τήν περί τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον, καλεῖσαι ἐντός ὀλίγων λεπτῶν νά ἀνέλθῃς εἰς τήν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς φρικτῆς Ἱερωσύνης καί νά λάβῃς, διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐμοῦ καί τῶν συλλειτουργῶν μου Ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, τήν χάριν καί τήν δωρεάν τοῦ

Ἐπισκόπου τῆς Μητρὸς Μεγάλης Ἐκκλησίας, καθιστάμενος Ἀρχιερεύς αὐτῆς ὑπὸ τὸν ψιλὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κρατείας.

Ὁ τίτλος αὐτός ἐπελέγη εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἀμέσου Προκατόχου μου ἀειμνήστου Μητροπολίτου Γενναδίου Ζερβοῦ, τὸν ὁποῖον οὗτος ἔφερεν ἐπὶ εἴκοσι ἕξ (26) ἔτη, διακονήσας ὡς βοηθός ἐπίσκοπος μέ ἔδραν τὴν Νεάπολιν τῶν Εὐβοέων, τὴν καὶ Παρθενόπην ἀρχικῶς τῶν Ῥοδίων, τῆς τότε Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αὐστρουγγαρίας καὶ Ἐξαρχίας Ἰταλίας.

Ζεῖς ὄντως μίαν μεγάλην, τὴν ὑπερτάτην καὶ μοναδικήν, θά ἔλεγον, στιγμὴν τῆς ζωῆς σου. Εἰσέρχεσαι, τό τρίτον, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων διὰ νά λάβῃς τὴν Ἀρχιερωσύνην, ἡ ὁποία συνιστᾷ τὴν ὑπερτάτην καὶ τελειοτάτην Ἱερωσύνην. Καὶ ἀναλαμβάνεις τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν νά συμβάλῃς ὡς βοηθός μου ἐπίσκοπος εἰς τὴν πορείαν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας διὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς Ἀληθείας εἰς μίαν

στρατηγικήν περιοχήν διά τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν καί τό Γένος τῶν Ρωμαίων, ὡς εἶναι αὕτη τῆς Καμπανίας εἰδικῶς καί τοῦ Ἰταλικοῦ Νότου γενικῶς, ἡ ὁποία ταυτίζεται μέ τήν ἔνδοξον Μεγάλην Ἑλλάδα.

Εὐτυχῶς δι' ἐσέ ὑπάρχουν τά ἐχέγγυα διά μίαν ζηλωτήν καί εὐορκον ἐπισκοπικήν πλέον διακονίαν εἰς τήν περαιτέρω πορείαν τῆς ζωῆς σου ὡς κληρικοῦ. Αἱ θεολογικάί σπουδαί σου εἰς Ἀθήνας, ἡ ὑπηρεσία σου ὡς διακόνου καί γραμματέως εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Θυατείρων καί Μεγάλης Βρεταννίας εἰς τό Λονδῖνον, αὕτη εἰς τήν Θρησκευτικήν Ὑπηρεσίαν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Πατρίδος Ἑλλάδος εἰς τὰς Ἀθήνας, ἀλλά πρό πάντων ἡ 25ετής, λίαν εὐδόκιμος καί καρποφόρος θυσιαστική διακονία καί προσφορά σου ὡς ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς μεγαλυνύμου καί ἱστορικῆς Ἐκκλησίας καί Ἀδελφότητος τῶν Ἀγίων Πέτρου καί Παύλου τῶν Ἑλλήνων τῷ Ἰσθμῷ εἰς Νεάπολιν, ἐγγυῶνται διά τήν ἐπιτυχίαν τῆς νέας ἀποστολῆς σου ὡς βοηθοῦ ἐπισκόπου τῆς Ταπεινότητός μου.

Ἐνθυμοῦμαι αὐτήν τήν ὥραν τήν ἔλευσίν σου, τόν Φεβρουάριον τοῦ 1998, νεοχειροτονηθεὶς Πρεσβύτερος-Ἀρχιμανδρίτης, εἰς τήν Βενετίαν διά νά συναντήσης καί γνωρίσης τόν αἰμίμηστον Μητροπολίτην Γεννάδιον, πρὶν πορευθῆς εἰς τήν Νεάπολιν. Ἐγώ, ὡς Πρωτοσύγκελλος, σέ παρέλαβον καί σέ ὠδήγησα εἰς τόν Μητροπολίτην μας Γεννάδιον καί ἐγώ σέ κατευόδωσα εἰς τό τρένον διά τήν Νεάπολιν. Ἐκτοτε συνεδέθημεν μετ' ἀδελφικῆς φιλίας καί ἐπικοινωνίας, ἡ ὁποία δέν ἔπαυσεν οὔτε καί κατὰ τήν διάρκειαν τῆς 14ετοῦς ἀπουσίας μου εἰς τήν Μαδρίτην, ὡς Μητροπολίτης Ἰσπανίας καί Πορτογαλίας.

Ἐπανελθὼν εἰς τήν Ἰταλίαν, ὡς Μητροπολίτης καί Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς Ἐπαρχίας τοῦ πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, εὗρον τήν Μητρόπολίν μας διάφορον ἀπὸ ἐκείνην πού ἄφησα πορευόμενος τόν Ἰούνιον τοῦ 2007 εἰς τήν Ἰβηρικήν Χερσόνησον ὡς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς ἐκεῖ νεοπαγοῦς Ἐπαρχίας τῆς Μητρος Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐτριπλασιάσθη εἰς ἐνορίας, μονάς, κληρικούς, περιουσιακά στοιχεῖα καί ἐσύναψεν Intesa/Συμφωνίαν μέ τό Ἰταλικόν Κράτος. Καί ὅλα αὐτά χάριν εἰς τόν ἄμεσον Προκάτοχόν μου, τόν ἀπὸ Κρατείας, αἰμίμηστον Μητροπολίτην Ἰταλίας καί Μελίτης κυρόν Γεννάδιον Ζερβόν, τόν ὁποῖον ὑπηρέτησα ἐπὶ ἔνδεκα (11) ἔτη ὡς Πρωτοσύγκελλος καί τοῦ ὁποίου καθίσταται ἡ Θεοφιλεστάτη Ἀγάπη σου διάδοχος ὡς Κρατείας εἰς τήν Νεάπολιν, ὅπως ἀκριβῶς οὗτος πρό πεντήκοντα δύο (52) ἐτῶν.

Οὕτως, ὅταν ἐπαρουσιάσθη ἡ πρακτικὴ ἀνάγκη ἐκλογῆς καί καταστάσεως βοηθῶν ἐπισκόπων, ἡ Ταπεινότης μου πρῶτον ἐπέβλεψεν εἰς Σέ, ἀγαπητέ μοι Γεώργιε, τόν ἀδελφόν συμπρεσβύτερον τό πρότερον καί τώρα πιστόν καί ἀφοσιωμένον κληρικόν μου. Εὐχομαι καί προσεύχομαι νά φανῇς ἀντάξιός τῶν χρηστῶν ἐλπίδων, τῶν

προσδοκιῶν καί τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου. Γνωρίζομεθα καλῶς εἴκοσι πέντε (25) ὁλόκληρα ἔτη καί ἐξετίμησα τήν φιλίαν, τήν ἐκτίμησιν, τήν ἀφοσίωσιν, τήν πιστότητα, τήν ἐντιμότητα καί τήν ὑπακοήν σου ἀπέναντί μου, ἀλλά πρό παντός τήν μετ' ἐνθέου ζήλου καί ὑποδειγματικῆς ἐργατικότητος πολύκαρπον καί καλλίκαρπον, κατά τρόπον ὅλως ἀθόρυβον καί ταπεινόν, διακονίαν σου εἰς τήν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰταλικοῦ Νότου καί τήν εὐρυτέραν περιοχὴν της, ἐν μέσῳ, μάλιστα, ποικίλων δυσκολιῶν καί ἀντιξοοτήτων, πειρασμῶν καί θλίψεων, καταστάσεις πού πάντοτε ἀντιπαρέρχεσο, διότι ὁ καλέσας σε Κύριος εἶναι ἰσχυρότερος τῶν δυσκολιῶν καί τῶν πειρασμῶν, τῶν θλίψεων καί τῶν ποικίλων σταυρῶν.

Μὴν λησμονῆς ὅτι δέν προάγεσαι, ἀλλά ἀποστέλλεσαι εἰς νέαν θυσιαστικὴν διακονίαν καί ἀγῶνα. Δέν σέ φοβοῦμαι. Εἶσαι ἱκανός, δραστήριος καί ἔμπειρος, πρό πάντων δέ ὑπάκουος εἰς τὰ κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτά ἐκφράζονται διὰ τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου, τοῦ ὁποίου καθίστασαι βοηθός ἐπίσκοπος διὰ τόν Ἰταλικόν Νότον, μέ ἔδραν τόν παλαίφατον Ναόν τῆς μεγαλωνύμου καί ἱστορικῆς Ἐκκλησίας καί Ἀδελφότητος τῶν Ἀγίων Πέτρου καί Παύλου τῶν Ἑλλήνων τῷ ἔθνει εἰς Νεάπολιν, τό καύχημα τοῦτο τῆς Ἰταλιωτικῆς Ρωμιοσύνης καί ὁλοκλήρου τῆς ἐκτός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς Ἑλληνοφώνου Ὁρθοδοξίας.

Τήν Ἀδελφότητα νά τήν προσέχης καί νά τήν φροντίζης καί πάντοτε νά τελῆς εἰς ἀρμονικὴν συνεργασίαν μαζί της. Ὡς Ἐκκλησία καί ὡς Γένος, ἀλλά καί ἀμφοτέρω ὡς κληρικοί, ἐγώ ὡς Μητροπολίτης καί ἐσύ ὡς ἱερατικῶς μέχρι τώρα καί Ἀρχιερατικῶς ἀπό τοῦδε Προϊστάμενός της, τῆς ὀφείλομεν πολλά. Ὡς σάρκα ἐκ τῆς σαρκός μας καί ὅστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μας θά πρέπη νά τήν ἀντιμετωπίζομεν, ἔχοντες κατά νοῦν πάντοτε, ὡς ὑπεύθυνοι ἐκκλησιαστικοί ἄνδρες, τήν προάσπισιν τῶν ἱερῶν καί δικαίων συμφερόντων τοῦ εὐσεβοῦς Ρωμαϊκοῦ Γένους μας καί τήν διαφύλαξιν τοῦ κύρους καί τῆς ἀληθείας τῆς μαρτυρικῆς Μητρὸς καί Τροφοῦ τοῦ Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως-Νέας Ρώμης.

Λοιπόν, ἀδελφέ Γεώργιε, πορεύου καί πάλιν εἰς τήν Νεάπολιν. Ὅπως πρό εἴκοσι πέντε (25) ἐτῶν σέ κατευόδωσα ὡς Πρωτοσύγκελλος καί συμπρεσβύτερος ἀπό ἐτοῦτο ἐδῶ τό ἱστορικόν Camro τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων τῆς Γαληνοτάτης ὡς ἱερέα, ἔτσι καί τώρα σέ κατευοδῶ ὡς βοηθόν μου ἐπίσκοπον, μέ τήν διάπυρον εὐχήν καί προσευχήν νά ἀναδειχθῇς ἄξιος τοῦ σπουδαίου ὀνόματός σου, γεωργῶν τόν εἰς τόν Ἰταλικόν Νότον Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας καί ἐπισκοπῶν ἐπ' αὐτόν μέ υἱικήν ὑπακοήν, ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν καί εὐγνωμοσύνην πολλήν πρός τόν ὀρισθέντα ὑπό τῆς Μητρός Μεγάλης Κωνσταντινοπολίτιδος Ἐκκλησίας Μητροπολίτην καί Ποιμενάρχην αὐτοῦ καί ἐσοῦ.

Καί νῦν εἰσελθε εἰς τά Ἅγια τῶν Ἀγίων μετά φόβου Θεοῦ διά νά λάβῃς Πνεῦμα Ἅγιον καθοδηγοῦν, ἐνισχυόν, φωτίζον καί παραμένον ἐν σοί πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Ἀμήν!